

ת"פ 67931/11/19 - מדינת ישראל נגד ח'ליל מחאג'נה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 67931-11-19 מדינת ישראל נ' מחאג'נה(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ח'ליל מחאג'נה (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. עובדות תיק זה יכולות היו בנקל לשמש תסריט לסרט אימים והן מהוות את התגלמות סיוטו של כל אזרח שומר חוק - לפגוש באישון לילה בריון חסר עכבות אשר החליט, כך סתם, לפגוע באדם מקרי ברחוב. בשל חשיבות הדברים, אביא את עובדות כתב האישום בפירוט.

2. ביום 15/11/2019, בסמוך לשעה 00:35, שהו המתלונן ושתי חברותיו בתחנת אוטובוס בצומת הצ'ק פוסט (להלן - תחנת האוטובוס). בעודם ממתינים לבוא האוטובוס הגיע הנאשם למקום כשהוא נוהג ברכב (להלן - הרכב), ולצדו יושב אדם נוסף (להלן - האחר). הנאשם עצר את הרכב סמוך לתחנת האוטובוס, פתח את החלון, הוציא את מכשיר הטלפון הנייד שברשותו והחל לצלם את המתלונן וחברותיו באומרו "אחושרמוטה, שרמוטה, אחותך יושבת לי על הזין וגונחת... אתה רוצה לעשות לי משהו?".

המתלונן וחברותיו התעלמו מדברי הנאשם והתנהגותו, אך הנאשם יצא מהרכב, התקרב לעבר המתלונן, סטר לו ואמר לו "אתה רוצה לעשות לי משהו? תעשה לי משהו, תעשה לי משהו". המתלונן ביקש מהנאשם שיחדל ממעשיו, אך זה הגיב במכה לפניו של המתלונן עד כי משקפיו נפלו ארצה. הנאשם לא הסתפק בכך והוציא מכיס מכנסיו סכין, נופף בה לעבר המתלונן, היכה אותו בפניו והצמיד את הסכין לבטנו. בשלב זה הצליח המתלונן לחמוק מהנאשם ונס מהמקום. כל אותה עת עמד האחר במקומו וצחק וכאשר הבחין שאחת מחברותיו של המתלונן צילמה אותו איים עליה ואמר לה: "אם את מצלמת אני אדקור אותך". במקביל ניסה גם המתלונן לצלם את הנאשם, אך השניים החלו בשל כך לרדוף אחרי, כאשר הנאשם עושה כן באמצעות הרכב והאחר רגלית.

המתלונן נמלט עד הגיעו למתחם קניות סמוך, שם הבחין ברכב מונע ובתוכו שלושה אנשים (להלן - הרכב האחר). המתלונן פתח את דלת הרכב האחר וביקש מהנהג לנסוע על מנת לחמוק מהנאשם. טרם שהרכב האחר החל לנסוע הגיע למקום הנאשם ברכבו ויצא ממנו כשהוא אוזח סכין, ניגש לכיוון הרכב האחר ודפק באמצעות כת הסכין על

חלון הרכב האחר עד אשר נמלט הרכב האחר מהמתחם.

בעקבות האמור, הוזעקה משטרה למקום ורכב הנאשם אותר באזור. השוטרים כרזו לרכב מספר פעמים לעצור בצד הדרך, ואולם נהג הרכב, שזהותו אינה ידועה למאשימה, לא נענה לקריאות והמשיך בנסיעה נמהרת ומסוכנת, באופן שחצה מספר רמזורים באדום, חצה קו הפרדה רצוף, עקף רכבים מהשול הימני עד שלבסוף התנגש ברכב אחר ונמלט מהמקום.

3. בשל כל זאת, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין; החזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא רישיון), עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961; ונהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת בטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תשל"ל-1970. יצוין להשלמת התמונה, כי הודאת הנאשם באה בגדרו של הסדר טיעון, בו הוסכם כי הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע על פיו, אך הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן הגיש תסקיר מפורט על אודות הנאשם ממנו עולה כי הנאשם הוא רווק כבן 19 אשר טרם מעצרו התגורר עם משפחתו ועבד בהתקנת גז. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובתסקיר פורטו נסיבות חייו אשר מטעמים של צנעת הפרט לא אפרטן יתר על המידה. בתמצית אציין כי בגיל צעיר הוצא הנאשם מביתו ושולב בפנימייה, בה היה מעורב בתקרית אלימה, בגינה הועמד לדין. בהתייחסו לעבירות מושא כתב האישום, הודה הנאשם באופן חלקי בלבד בביצוען והסביר את התנהגותו בכך שכעס על המתלונן שקיללו. הנאשם הביע צער וחרטה ואולם התקשה לראות את הפגיעה שנגרמה למתלונן וניכר היה כי הוא ממוקד במחיר האישי אותו הוא משלם. הנאשם שלל נזקקות טיפולית וטען כי ההליך הפלילי וחוויות המעצר הרתיעו אותו מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד. עם זאת ציין כי במידה ויוצע לו טיפול הוא לא יתנגד לכך. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות על מעשיו ולהתבונן בהם באופן ביקורתי וכי המשך מעצרו אינו מרתיע אותו והסיכון הנשקף ממנו להישנות עבירות הוא גבוה וברמת חומרה בינונית. לאור כך נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו. יצוין כי בפני קצין המבחן מסר הנאשם עמדה הסותרת לכאורה את הודאתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון ואולם בעת הדיון הבהיר הסנגור כי הנאשם אינו חוזר מהודאתו והנאשם אישר זאת.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

5. המאשימה הגישה את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם ממנו עולה כי בשנת 2017 נשפט בגין עבירות של חבלה כשהעברין מזוין ופציעה. הנאשם לא הורשע וננקטו בעניינו דרכי טיפול. בנוסף, הגישה המאשימה הצהרת נפגע עבירה בה תיאר המתלונן בפרטי פרטים את האירוע, את רגעי האימה שעברו עליו ואת האופן בו השפיע האירוע על חייו.

6. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם וטען כי מדובר במעשה בריוני ארוך וחמור אשר החל ללא כל סיבה ואך בנס לא הסתיים באסון. לעמדת המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. ב"כ המאשימה

הפנה להצהרת נפגע העבירה אשר תיאר את האלימות שנקט נגדו הנאשם ואת תחושות הפחד שחוה ושהוא חווה עד היום. ביחס למתחם הענישה ההולם את העבירות בנסיבותיהן, עתרה המאשימה למתחם שנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי (הוכלל עבירה אחת ללא הרשעה) ולאמור בתסקיר שירות המבחן וביקשה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ- 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי כספי גבוה לטובת המתלונן.

7. הסינגור הדגיש כי הנאשם הודה בעובדות כתב אישום שתוקן לקולה באופן שהושמטה העובדה כי הנאשם הוא שנהג ברכב בעת ההימלטות מהשוטרים וציין כי אין לייחס אפוא לנאשם אחריות לעבירה שעבר נהג הרכב בשלבים אלו. אציין בעניין זה כי העבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום המתוקן הקשורה לשלב זה של האירוע היא הפרעה לשוטר וכאמור הנאשם הודה בה והורשע. הסנגור הדגיש את חיסכון הזמן שנגרם בשל הודאת הנאשם, כמו גם הצורך בהגעת העדים לבית המשפט. כן ציין הסנגור כי הנאשם הוא צעיר שטרם מלאו לו 19 במועד ביצוע העבירה והוא נתון במעצר מאז, תקופה המגיעה כדי שישה חודשים. ביחס לנסיבות האישיות פירט הסנגור את קישיו של הנאשם והלין על האופן בו נערך תסקיר שירות המבחן. ביחס מתחם הענישה הגיש הסנגור פסיקה וציין כי מתחם הענישה לו עתרה המאשימה מחמיר יתר על המידה. בסיכומו של דבר, ביקש הסנגור להקל עם הנאשם ולהטיל עונש כתקופת מעצרו עד כה.

8. הנאשם בדבריו הביע חרטה על מעשיו וביקש להקל בעונשו.

דין והכרעה

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין

10. בענייננו, לא טענו הצדדים דבר בעניין מספר המתחמים שיש לקבוע ונדמה כי רואים הם בעבירות אלו אירוע אחד. בענייננו מדובר באירוע אלים מתגלגל ומכאן שקיים קשר הדוק וברור בין העבירות השונות ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

11. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** עבירות אלימות המאופיינות בביריונות כפי שביצע הנאשם פוגעות לא רק בשלום גופו ובכבודו של קורבן האלימות, אלא אף בתחושת בטחונו ובתחושת הביטחון של הציבור כולו. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 4813/15 פלאח נ' מדינת ישראל (22.3.2016):

"למותר להכביר מילים אודות חומרתן של עבירות אלימות, הפוגעות בערכים חברתיים נעלים, ובראשם חיי אדם ושלמות הגוף. בית משפט זה נתן דעתו, ולא אחת, על הצורך לעקור מן השורש את "תת-תרבות הסכין", תוך הפעלת אמצעי ענישה אשר ישמשו הרתעה

לרבים מפני נקיטה באמצעים אלימים ...".

12. מידתהפגיעהבערכיםהמוגנים במקרה זה גבוהה, בשל סתמיות האירוע המבטא רוע לשמו; האלימות הקשה שננקטה, כמו גם העובדה שהנאשם נשא על גופו סכין ועשה בה שימוש ואף נהג ברכב הגם שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה. אדגיש כי אין בעובדה שהמתלונן לא נפגע בגופו כדי להמעיט מחומרת האירוע. מדובר באירוע חריג וקשה אף בהינתן שהמתלונן לא נחבל בגופו.

13. נסיבות הקשורות לביצוע העבירה -

התכנון שקדם לביצוע העבירה - אינני סבור שניתן ללמוד מעובדות כתב האישום על תכנון מוקדם. ואולם, מדובר באירוע ארוך, במהלכו יכול היה הנאשם להפסיקו בכל רגע, אך הוא בחר דווקא להסלימו.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה - כפי שכבר צוין לעיל, הנאשם פעל ללא כל סיבה נראית לעין זולת רוע צרוף. מקריאת עובדות האישום עולה הרושם כי הנאשם ביקש "להשתעשע" בכך שיפחיד ויפגע במתלונן, אשר נראה בעיניו טרף קל להשפילו לעיני חברותיו.

הנזק שנגרם ושהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - בדרך נס האירוע לא הסתיים בפגיעת בגוף ואולם את הפגיעה בנפשו של המתלונן ובתחושת הביטחון שלו ניתן לשער בקלות. משך דקות ארוכות התעמר הנאשם במתלונן, התגרה בו, איים עליו, תקף אותו ואף הצמיד סכין לבטנו. הנאשם לא חדל אף כאשר המתלונן נס על נפשו וביקש למצוא מקלט ברכב זר, דלק אחריו ברכבו (כאשר הוא אינו מורשה לנהיגה) והיכה בסכין על חלון הרכב בו מצא המתלונן מקלט. מדובר בהתנהגות בריונית, אשר התרגשה על המתלונן ללא כל סיבה זולת היותו נוכח במקום הלא נכון ובזמן הלא נכון, אשר אף אלו העוסקים מידי יום במשפט פלילי וברוע האנושי, אינם נתקלים בהתנהגות שכזו לעיתים קרובות.

14. **מדיניות הענישה -** עבירות אלימות, לא כל שכן סתמיות וללא כל התגרות או סכסוך קודם, זוכות לתגובה עונשית הולמת ולא אחת מוטלים על נאשמים שהורשעו במסכת עבירות דומה עונשים הכוללים רכיב מאסר בפועל, לעיתים אף לתקופות בלתי מבוטלות. בעניין זה צוין כי "לנוכח שכיחותה הגוברת והמדאגיה של תופעת ה"אלימות הספונטנית" כלפי עוברי אורח, שאך העירו על התנהגות נפסדת, נראה כי אין מנוס מהעברת מסר תקיף וברור באשר לענישה שחייבת להיות נלווית להרשעה בעבירות מסוג זה" (ע"פ 167/12 דניאל אוחנה ואח' נ' מדינת ישראל (17.3.2013)). כן ראו בעניין זה:

"בענייננו, למעשי האלימות נודעת חומרה מיוחדת. אין המדובר במעשה שנעשה בתגובה לקנטור או להתגרות מצד המתלונן, ואין הוא בא על רקע של סכסוך קודם. המתלונן היה, עד קרות האירוע, זר לחלוטין למערער. כל "פשעו" היה כי נקלע למקום הלא נכון ובזמן הלא נכון, כאשר המערער ושותפיו חיפשו פורקן מזדמן לזעם שחשו" (ע"פ 2165/14 מוראד האדיה נ' מדינת ישראל (21.4.2015))

ראו גם דבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 1802/11 נתנאל לוי נ' מדינת ישראל (16.3.2011), אשר נאמרו לעניין

"נקעה נפשו של הציבור מהאלימות הסתמית ההולכת ומתעצמת במקומותינו. נקעה נפשו של הציבור מבריונים אלימים המטילים חתם על אזרחים תמימים שנקלעו לקרבתם של אותם בריונים, שכל "גבורתם" נידפת ומתפוגגת שעה שהם מוצאים עצמם על ספסל הנאשמים בבית המשפט, **אין כמו תופעת הבריונות כדי לפגוע באיכות החיים של האזרח הקטן שמוצא עצמו מפוחד שמא בשל "מבט חטוף" או מילה "מיותרת" הוא עלול ליפול קורבן להתפרצות אלימה מצד אדם שאינו מכיר כלל** כך לגבי בריונות ברחוב ובמקומות ציבוריים וכך לגבי בריונות ואלימות במקומות בילוי ובמועדונים. בריונות לשמה הוא עילת מעצר מובהקת של "בטחון הציבור" ועל הבריון הישראלי המצוי לדעת כי בגין עבירות כגון דא הוא עלול למצוא את עצמו במעצר תקופה ממושכת..."

15. ביחס לנשיאת סכין ועשיית שימוש בה, נקבע לא אחת כי את "תת תרבות הסכין" יש למגר. בע"פ 8393/04 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.1.2005) וכי "...יש להחמיר עם עבריינים המשתמשים בסכין או באמצעים פוגעניים אחרים כדי לדקור ולפצוע אנשים על לא עוול בכפם" וראה גם ע"פ 175/10 **חנוכייב נ' מדינת ישראל** (28.07.2011) שם נפסק כי: "...אל לו לבית המשפט להישאר אדיש לתופעת "תת-תרבות הסכין", כלשונו של השופט מ' חשין, אשר פשתה בקרבנו... בתי המשפט מצווים להחמיר עם מי שלקח לידו כלי משחית כסכין במטרה ברורה לפצוע אדם אחר ומתוך הבנה לתוצאות הקשות האפשריות למעשיו".

16. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים אפנה למקרים הבאים:

(-) ת"פ (שלום רח') 19801-05-19 **מדינת ישראל נ' מסיוול** (18.12.2019) - בו הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ניסיון תקיפה, החזקת סכין שלא למטרה כשרה ובעבירה של שימוש בכוח או איומים למנוע מעצר. לפי כתב האישום, בשעות הלילה, עמד הנאשם במרפסת דירתו והתווכח עם אחרים אשר חשב כי הם "מדברים עליו". לאחר שנאמר לנאשם כי ירד אם הוא "גבר", ירד הוא מביתו וניסה לתקוף את המתלוננים בכך שזרק לעברם רעפים שלא פגעו בהם. בתגובה, השליכו המתלוננים את שברי הרעפים לכיוונו של הנאשם. לאחר שהנאשם חזר לביתו, ניסה שוב לתקוף את המתלוננים ממרפסת דירתו, בכך שזרק סכין מטבח וחפצים נוספים אשר לא פגעו בהם. בהמשך, ירד שוב מביתו כשהוא נושא גרזן ורץ לעבר המעורבים כשהגרזן בידו. על הנאשם נגזר עונש מאסר בפועל בן שמונה חודשים והופעלו מאסרים מותנים.

(-) עפ"ג (חי) 12066-08-18 **שיינר נ' מדינת ישראל** (4.10.2018) בו נדחה ערעור נאשם על עונש מאסר בן 8 חודשים שהוטל עליו בגין תקיפתו עם אחר של פקח עירייה אשר ביקש לרשום לו דו"ח ובגין איומים עליו.

(-) ת.פ (ראשל"צ) 20719-03-18 **מדינת ישראל נ' שמואל אבבו** (15.7.2019) בו הוטלו על נאשם 5 חודשי מאסר בפועל בשל איומים על אחר שקנה את רכבו ונותר לדעתו חייב לו כסף. במסגרת איומיו הוציא הנאשם סכין והעבירה מיד ליד וכן נופף בשרשרת ברזל ושלה הודעות טקסט מאיימות.

(-) ת"פ (רח') 58725-07-18 **מדינת ישראל נ' יאסו** (6.1.2020) - בו הורשע הנאשם בעבירות של איומים, תקיפה בצוותא ובעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הגיע למועדון לילה, כשעל גופו סכין מטבח. כאשר התבקש על ידי המאבטח לעזוב את המקום, חשף והראה את הסכין למאבטח, כמאיים, ולאחר מכן תקף את המאבטח והכה באגרופים על פניו. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות וכן הופעל עונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו בחופף.

(-) ת"פ (שלום ת"א) 12422-11-18 **מדינת ישראל נ' אראיה** (1.1.2020) - בו הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סכין שלא כדין וניסיון לתקיפה סתם. לפי עובדות כתב האישום והמתלונן ישבו ושתו יחדיו לשוכרה. בהמשך החל ויכוח בין השניים במסגרתו ניסה הנאשם לתקוף את המתלונן, בכך שהניף לעברו בקבוק בירה. לאחר שהורחק מהמקום, שב הנאשם כשבאמתחתו סכין וגז מדמיע, הניף בקבוק לעבר המתלונן ושלף את הסכין בכוונה לתקוף אותו. על הנאשם נגזר עונש של ששה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות וענישה נלוות.

(-) ת"פ (שלום ת"א) 52882-08-17 **מדינת ישראל נ' ערד** (25.03.2019) - בו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה, איומים והחזקת סכין. לפי עובדות כתב האישום, על רקע ויכוח בין שכנים, נכנס הנאשם לדירתו, הצטייד בסכין ואז תקף את שכנו המתלונן בכך שחנק אותו בצווארו ביד אחת תוך שהוא אוחז בסכין בידו השנייה וכן איים עליו בכך שאמר לו שישחט אותו ואת ילדיו. על הנאשם נגזרו ששה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים. הערעור שהגיש הנאשם נדחה.

17. לצורך בחינת מדיניות הענישה בעבירות של נהיגה ללא רישיון רכב אפנה לע"פ 6757/11 **עלי סעדין נ' מדינת ישראל** (16.10.2012) שם צוין כי :

"בענייננו, למעשיו של הנאשם נודעת חומרה יתרה...שכן השתמש בכביש מבלי שהיה בידו רישיון נהיגה. ונדגיש, לא מדובר בנהג אשר נהג בעת שרישיונו נשלל, או בנהג שנהג ברישיון שפג תוקפו וטרם חודש, אלא באדם שהחליט לנהוג ברכב, על אף העובדה שטרם הוציא רישיון נהיגה ולא עבר את מבחן הנהיגה."

18. בתי המשפט קבעו לא אחת כי אדם הנוהג ברכב מבלי שהוכשר לכך, כמוהו כמי שנוהג בכלי משחית ולכן יש להטיל בשל כך עונשים שיהא בהם כדי לבטא את חומרת המעשים ולהרתיע אחרים לבל יבצעו עבירות דומות (ראה למשל עפ"ת (מרכז) 1784-04-09 **מ"י נ' זידאן מנסור** (1.9.2009); רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מ"י** (24.1.2011) ורע"פ 2666/12 **אמיר עטאלה נ' מדינת ישראל** (23.4.2012), רע"פ 2931/14 **שגיא ברק נ' מ"י** (12.5.2014)).

19. לאור כל זאת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות שעבר הנאשם, המהוות אירוע אחד, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

20. שני הצדדים לא ביקשו לחרוג ממתחם הענישה לקולה או לחומרה, ואכן אף דעתי היא שהעונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. למרבה הצער הנאשם אינו מגלה סיכויי שיקום וזאת חרף גילו הצעיר. משכך, אין מנוס מגזירת הדין בגדרו של מתחם הענישה והמשמעות היא הטלת עונש מאסר לא קצר.

21. לצורך קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי להודאתו בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה את הצורך בעדות המתלוננים וכן חסכה בזמן. כן נתתי דעתי לעברו הפלילי הכולל עבירה אחת שהסתיימה ללא הרשעה, אם כי העבירה שעבר הייתה חמורה. נתתי משקל משמעותי לגילו הצעיר של הנאשם, לנזק שייגרם לו מעונש מאסר, לנסיבותיו האישיות כפי שהן מובאות בתסקיר המבחן וכן לתקופת מעצרו הממושכת עד כה.

22. נתתי גם דעתי לאופן בו התרשם שירות המבחן מהנאשם, כצעיר המתקשה להתבונן באופי ביקורתי על מעשיו ואשר נוטה להיגרר בקלות לסיטואציות שליליות. הנאשם לא גילה אמפתיה למתלונן וגילה דפוסי חשיבה קורבניים. שירות המבחן סבר אף שאין במעצר הממושך בו נתון הנאשם (כשישה חודשים) על מנת להרתיעו מחזרה על מעשים דומים והעריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות גבוה וברמת חומרה בינונית. מצר אני על עמדת הנאשם ויחסו המקל לחומרת מעשיו ולצורך לשקם את חייו. מדובר שצעיר אשר ראוי שהיה מתגייס להליך טיפולי שהיה בו להעניק לו כלים להתמודד עם סיטואציות שעלולות להעמידו במבחן בעתיד. ואולם, כאמור הנאשם לא ראה עצמו זקוק לטיפול והפרוגנוזה לגביו אינה מעודדת.

23. התוצאה היא, כאמור, שאין מנוס מהטלת עונש מאסר וכאמור יש להצר על תוצאה זו. עם זאת, בשל גילו הצעיר של הנאשם והמשמעות של עונש מאסר על אדם בגיל כה צעיר, ראיתי להקל בדינו וחרף התסקיר השלילי והיעדר הפנמה של חומרת העבירות, אעמיד את עונשו בקרבת הגבול התחתון של מתחם הענישה, אם כי לא בתחתית המתחם ממש.

24. אשר על כן, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 15.11.19

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים כאשר התנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות כלפי גופו של אדם, לרבות איומים באלימות כאמור, או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ג. פיצוי למתלונן, ע"ת מס' 1 בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.9.20 במזכירות בית המשפט.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים

ניתן היום, כ"ז אייר תש"פ, 21 מאי 2020, במעמד ב"כ הצדדים וכאשר הנאשם מצוי בבית המעצר ושומע את הדיון באמצעות שיחת טלפון, וזאת בשל כך שמערכת ה-VC אינה עובדת עקב תקלה ארצית.